

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 452/2014-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. augusta 2014 predbežne prerokoval sťažnosť J. D., zastúpeného advokátom JUDr. Milanom Chovancom, Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s. r. o., Vojtecha Tvrdeho 17, Žilina, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 197/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. D. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. februára 2014 doručená sťažnosť J. D. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 197/2008 (ďalej aj „namietané konanie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že 19. decembra 2008 doručil okresnému súdu žalobu *«o ochranu osobnosti v súvislosti s nezákonným zverejnením môjho mena a priezviska, zverejnením nepravdivých tvrdení o mojej osobe a porušením prezumpcie mojej neviny v správe s titulom „SMK diskredituje SNS, SDKÚ, ANO aj SMER,“ odvysielanej v Hlavných správach TA3 dňa 22. 12. 2005 o 18.45 h. a opakovane v jej reprízach v rámci spravodajstva vysielaného toho istého dňa o 21.00 h. a o 23.00 h., proti žalovanému - spoločnosti C.E.N. s. r. o...»*.

3. V dňoch 4. marca, 3. júna a 12. októbra 2010 sa konali pojednávania, na ktorých boli vypočutí právni zástupcovia účastníkov konania a tiež prizvaní svedkovia. Dňa 20. novembra 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vypočutý ďalší svedok, a 24. januára 2012 *«došlo k oboznámeniu s výsluchom svedkyne... uskutočneným dňa 15. 2. 2011 dožiadanim cestou Okresného súdu Bratislava III, súd pripustil zmenu petitu žaloby, odzneli vyjadrenia právnych zástupcov žalobcu a žalovaného k vykonaným dôkazom a odzneli ich záverečné prednesy...*

Dňa 15. 2. 2012 bol vyhlásený rozsudok sp. zn. 15 C/197/2008-199, ktorým bola žaloba zamietnutá...

Dňa 28. 2. 2012 som podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu...

Dňa 20. 8. 2012 Krajský súd Prešov uznesením, sp. zn. 16 Co/60/2012 vrátil vec Okresnému súdu... ako predčasne predloženú. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že som udelil plnú moc na zastupovanie v konaní..., plnomocenstvom, ktoré sa nachádza na č. 1. 198 spisu. Plnú moc som udelil dňa 9. 11. 2011 čo som oznámil konajúcemu súdu listom z 10. 11. 2011. Napriek tomu, že súd prvého stupňa aj v záhlaví napadnutého rozhodnutia uviedol túto skutočnosť, napadnutý rozsudok nedoručil môjmu právnenému zástupcovi iba mne.

Po dodatočnom doručení rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 15 C/197/2008-199 z 15. 2. 2012 môjmu právnenému zástupcovi a opakovanom podaní odvolania právny zástupcom žalobcu proti napadnutému rozsudku Krajský súd... uznesením, sp. zn.

16 Co/167/2012-308 z 28. 2. 2013 zrušil rozsudok Okresného súdu... sp. zn. 15 C/197/2008-199 z 15. 2. 2012 a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Podaním z 27. 3. 2013 som požiadal Okresný súd Prešov o zmenu petitu žaloby z 19. 12. 2008. Podaním z 27.3.2013 som vzniesol námietku zaujatosti zákonnej sudkyne a ostatných sudcov Okresného súdu Prešov k prejednávanej veci.

Najvyšší súd... uznesením, sp. zn. 1 Nc 33/2013 zo 6. 6. 2013 rozhodol, že sudkyňa Krajského súdu Prešov JUDr. Zlata Simková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde Prešov, sp. zn. 19 NcC/7/2013 (vec vedená na Okresnom súde Prešov, sp. zn. 15 C/197/2008).

O námietke zaujatosti rozhodol Krajský súd... uznesením, sp. zn. 19 NcC/17/2013-351 zo 4. 7. 2013 a to tak, že Mgr. Anna Vargová a ďalších 23 konkrétnych sudcov Okresného súdu Prešov nie sú vylúčení z prejednávania veci vedenej na Okresnom súde Prešov sp. zn. 15 C/197/2008.

Dňa 10. 9. 2013 som podaním s titulom „Žiadosť o odstránenie prietáhov v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 15C 197/2008“ požiadal predsedníčku Okresného súdu Prešov o odstránenie prietáhov v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 15 C 197/2008.

Vzhľadom na zistenie nových dôležitých skutočností majúcich vplyv na vývoj konania v prejednávanej veci, bezodkladne po jej zistení, podaním z 3. 10. 2013 som vzniesol opakovane námietku zaujatosti zákonnej sudkyne a ostatných sudcov Okresného súdu...

Po preverení skutkového stavu veci v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, sp. zn. 15 C/197/2008 mi bolo listom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1 SprO 950/2013 z 10. 10. 2013 oznámené, že v predmetnom konaní neboli predsedníčkou súdu zistené subjektívne prietahy zo strany súdu.

O námietke zaujatosti na základe môjho podania z 3. 10. 2013 rozhodol Krajský súd Prešov uznesením, sp. zn. 6 NcC/25/2013-404 z 19. 11. 2013, ktorý sudkyňu Mgr. Annu Vargovú nevyhlásil z prejednávania veci vedenej na Okresnom súde Prešov, sp. zn. 15 C/197/2008.

Okresný súd Prešov uznesením, sp. zn. 15 C/197/2008-401 z 30. 10. 2013 vyhovel môjmu podaniu z 27. 3. 2013 a pripustil zmenu petitu žaloby z 19. 12. 2008...

... predmetné konanie trvá už šiesty rok a vzhľadom na jeho okolnosti a aktuálny stav prejednávanej veci sa mi táto lehota javí ako zjavne neprimeraná a predĺžená a cieľ sledovaný podaním žaloby sa zjavne predlžovaním konania oddiaľuje, ba priam až mína účinku.».

4. Sťažovateľ na základe uvedeného navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 197/2008 okresný súd porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a prikázal okresnému súdu konať v predmetnom konaní bez zbytočných prietáhov. Zároveň sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 6 000 € a úhrady trov konania v sume 340,90 €.

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

7. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

8. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľa smerujúcom proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 197/2008, ktorým boli podľa neho spôsobené zbytočné prietahy, čím malo dôjsť aj k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

9. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08).

10. Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať

a aplikovať predovšetkým materiálne. V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

11. Ústavný súd zo s'ťažnosti a z jej príloh, ako aj na okresnom súde zistil, že namietané konanie začalo na okresnom súde 19. decembra 2008 podaním žaloby o ochranu osobnosti. Ústavný súd konštatuje, že počas namietaného konania dosiaľ prebiehajúceho viac ako päť a pol roka okresný súd plynulo konal, ako to vyplýva aj z chronológie procesných úkonov v bode 3, a sám s'ťažovateľ v s'ťažnosti ani neuvádza bližšie obdobia nečinnosti, resp. obdobia neefektívnej činnosti, ktoré by mali byť podkladom pre rozhodovanie ústavného súdu pri posudzovaní prípadných zbytočných priet'ahov v konaní pred okresným súdom. Nosným dôvodom jeho s'ťažnosti je predovšetkým opis skutočností, ktoré predchádzali podaniu žaloby o ochranu osobnosti, a tiež opis trestných konaní súvisiacich s trestným stíhaním s'ťažovateľa, ako aj iných konaní o ochranu osobnosti, ktoré prebiehajú pred okresným súdom v súčasnosti.

12. Z pohľadu celkovej dĺžky namietaného konania, ktorú s'ťažovateľ považuje za podstatnú skutočnosť v s'ťažnosti, je potrebné uviesť, že sa na nej doteraz výraznou mierou podieľal aj samotný s'ťažovateľ, ktorý sa síce zúčastňoval nariadených pojednávaní, ale na druhej strane opakovane, a ako sa následne ukázalo, vždy aj neodôvodnene namietal predpojatosť zákonných sudcov na okresnom súde, ako aj na krajskom súde, v dôsledku čoho sa spis niekoľko mesiacov nachádzal aj na najvyššom súde, resp. krajskom súde. Okresný súd takisto rozhodoval dvakrát o jeho návrhoch na zmenu petitu v roku 2013. Ústavný súd je toho názoru, že okresný súd po vydaní jeho rozsudku z 15. februára 2012 (bol zrušený po podaní odvolania s'ťažovateľom uznesením krajského súdu sp. zn. 16 Co/167/2012 z 28. februára 2013) venuje tejto veci naďalej zodpovedajúcu pozornosť, o čom svedčí fakt, že aj v období po podaní s'ťažnosti ústavnému súdu (február 2014) nariadil okresný súd až tri pojednávania (prvé z nich určené na 8. apríl 2014 okresný súd

odročil pre účely oboznámenia sa s písomným stanoviskom sťažovateľa, pretože bol predložený až na tomto pojednávaní).

13. Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a aj z toho, že vo veci je nariadený termín pojednávania na 2. september 2014, ústavný súd preto uzatvára, že zistené skutočnosti zatiaľ nepostačujú na prijatie záveru, že by súčasná dĺžka konania pred okresným súdom (a tiež aj krajským súdom) ovplyvnená aj samotnými úkonmi sťažovateľa dosahovala ústavne relevantnú intenzitu. Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

14. Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu v nej bude dochádzať k zbytočným priesťahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. augusta 2014